
Kommentarer till fyra av givarna vid

Partävling för mindre rutinerade

Filbyter Bridge

Onsdagen den 1 mars 2023

Givarna kommenterade av:
Martin Löfgren och Carl Ragnarsson

Bricka 2. Öst giv. Nord-Syd i zonen.

♠ A 10 7 4 3
♥ A J 10
♦ J 5
♣ K 7 4

♠ 9 8 6 5
♥ 7 4
♦ 10 8 7 6
♣ 8 5 2

♠ K Q J 2
♥ 9 6 3 2
♦ K 4 2
♣ 10 9

♠ ---
♥ K Q 8 5
♦ A Q 9 3
♣ A Q J 6 3

Budgivning:

Väst	Nord	Öst	Syd
		pass	1 ♣
pass	1 ♠	pass	2 ♦
pass	2 ♥ *	pass	3 ♥
pass	4 ♣	pass	4 ♦
pass	4 NT	pass	5 ♠ **
pass	6 ♣	pass	pass
pass			

Kommentarer till budgivningen

S.k. *trefärgshänder* är svårbedjuna, och när man dessutom har bra kort – och vill visa det, som i Syds fall ovan – kan det bli knepigt värre.

Först och främst ska Syd låta bli att uppvärdera handen till en 2♣-öppning ("enda krav"). Också med ett par hp ytterligare bör han hålla tassarna borta från kravbudet, av det enkla skälet att det blir extremt ont om budutrymme att beskriva *hela handen* när den reella budgivningen börjar först på tretricksnivån (t.ex. 2♣-2♦; 3♣).

Syd väljer således att öppna med 1♣ och Nord har till ett självklart 1♠. När Syd återkommer med 2♦ är det ett s.k. *stigande bud* (se kommentarer om stigande bud i förra veckans givanalyser). Stigande bud går också under benämningen *reverse*, eftersom man bjuder färgerna i lite omvänd ordning. Ett stigande bud är *alltid* krav för en rond, så Syd ska inte behöva vara orolig att Nord passar på det.

Skälet till att Syd väljer 2♦ framför 2♥, en färg han också har fyra kort i, är att 2♦ är mera budekonomiskt.

Nord har nu en väldigt fin hand. Esset i spader är ofta ett bra kort, och t.o.m. ruter knekt kan vara det, just p.g.a. att partnern bjudit färgen.

Ett stigande bud efter 1-över-1 lovar *minst* 16-17 hp, så Nord ser att parets styrka ligger i trakten av slamzonen. Eftersom Syd lovat minst fem klöver (Syd har visat två färger), duger den färgen som trumf. Ett hopp till 4♣ vore inte fel, men Nord föredrar att försöka få reda på lite mer genom att bjuda den *fjärde färgen* – här 2♥. *Fjärde färgbudet* fastställer *utgångskrav* och ingen i paret får passa förrän *minst* utgång har bjudits. Det gör ofta den fortsatta budgivningen tryggare och där risken för ett "pass mitt i budgivningen" undviks.

Observera, att Nord's 2♥ inte på något sätt garanterar hjärterfärg, ens "gubbar" i färgen. Det är ett helt artificiellt bud, som säger ungefär: *Berätta mer om din hand, partner!*

När Syd väljer att höja till 3♥ är hans fördelning känd: 0-4-4-5, uppifrån räknat. Förvisso har Nord's spaderess nu förlorat en del av sitt värde, men utgör fortsatt ett *stick*. Det vore feget av Nord att inte göra ett slamförsök, så han fastställer trumfen genom att bjuda 4♣, på vilket Syd kontrollbjuder¹⁾ 4♦. Därmed vet Nord att Syd har minst ett av de båda högsta korten i färgen.

Alla färger är således under kontroll och först nu tar Nord till essfrågan 4NT. Vilka svar paret har till sitt förfogande beror förstas på vilken modell av Blackwood de använder sig av. Den allra enklaste modellen räknar ess stegvis; där första steget är noll (eller fyra), andra ett, tredje två och fjärde tre ess. Den mera sofistikerade, men idag klart vanligare, tar med såväl kungen som damen i trumf i svarsskalan, och räknar trumfkungen som ett av essen. I den är svaren dessa:

- 5 ♣ 0 eller 3 ess
- 5 ♦ 1 eller 4 ess
- 5 ♥ 2 ess utan trumfdam
- 5 ♠ 2 ess *och* trumfdam

Vi har utgått från ovanstående svarsskala, varför Syds 5♠ alltså visar två av de fem essen *plus* trumfdam. Nord skulle kunna storslamsinvidera med 5 NT, men nöjer sig med att bjuda lillslam.

¹⁾ Ett *kontrollbud* visar att motståndarna inte kan ta två snabba stick i färgen. Därmed visar ett sådant bud antingen ess eller kung i färgen, eller singel/renons i den. Kontrollbud avges endast i sidofärger och först när trumffärgen är bestämd.

Kommentarer till spelet

Vad ska Väst spela ut? Alla färger är bjudna och Syds fördelning känd av budgivningen. Den färg Väst ska hålla fingrarna borta från är ruter. När Väst har tian är risken stor att hela färgen rullas upp om Väst startar med en ruter. Därmed återstår tre färger.

Spader är inte orimligt, men kan lätt ge spelföraren en gratismask, t.ex. om bordet har något som A-Q-J i toppen. Syd kan förvisso göra det jobbet helt på egen hand, men osäkerhetsmomentet försvinner om han får hjälp på traven.

Hjärter ligger närmare till hands. Till skillnad från spader, har det fördelen av att försöka *godspela* stick till försvaret. T.ex. om Öst har kungen bakom bordets ess.

Det mest passiva utspelet, det som inte riskerar att ge någon favör alls, är trumf. I och med att Väst har tre små hackor, kan partnern inte ha mer än högst två kort i färgen. Spelförande sidan förfogar över trumfdam, så Väst riskerar inte att med trumfutspelet hjälpa Syd leta rätt på den. Ett trumfutspelet kan dessutom begränsa antalet stöder på den korta handen (här: träkarlen).

Efter en del grubbel väljer Väst att starta med klöver två.

Ur spelförarens perspektiv ser kontraktet kassaskåpssäkert ut, så länge som det inte sitter alltför snett emot. En ruter kan sakas på spader ess och en kan, vid behov, stjälas på bordet. Men, då det är fråga om partävling, vet vi att varje extrastick är av betydelse. Allra helst om vi befinner oss i ett kontrakt som sannolikt fler i lokalen spelar.

Syd vinner utspelet med bordets kung och fortsätter i stick två med ruter knekt, i akt och mening att maska. Här täcker emellertid Öst med kungen och Syds ess vinner. Härnäst tar Syd för trumfess innan han fortsätter med ruter dam och ytterligare en ruter, som stjäls med bordets trumfsjua. På spaderess försvinner sista ruterhackan, varefter en spaderstöld utgör entré till egna handen för uttrumfning i nästa stick.

Därmed gör Syd ett övertrick i kontraktet och får sannolikt en tämligen bra score på brickan.

Resultat: 6♣ S +1; N-S + 940

Bricka 6. Öst giv. Öst-Väst i zonen.

♠ A
♥ K J 9 7 6 3
♦ K Q J 5
♣ Q 10

♠ K Q 4
♥ Q 10 8 4
♦ 2
♣ A K 7 4 3

♠ 8 7
♥ A 5 2
♦ A 10 9 8 6 4
♣ 6 5

♠ J 10 9 6 5 3 2
♥ ---
♦ 7 3
♣ J 9 8 2

Budgivning

Väst	Nord	Öst	Syd
		2♦	pass
pass	D	pass	2♠
pass	3♥	pass	3♠
pass	pass	pass	

Kommentarer till budgivningen

Öst har svaga tvåöppningar i sin arsenal och inleder därför med 2♦.

Några ord om just svaga tvåöppningar kan vara på sin plats. När man ska avgöra huruvida handen duger för en svag tvåöppning, ska man först ta ställning till tre ting:

- Hur pass bra är färgen?
- Är vi i röd zon? (Man är då något mera försiktig eftersom straffarna är dyrare.)
- Finns det *någon annan färg* som kan vara aktuell som trumf?

På den aktuella given är Östs färg något av ett gränsfall, men mellankorten (tia-nia-åtta) får vågskålen att tippa över till förmån för en 2♦-öppning. Med t.ex. A-7-5-4-3-2 skulle vi inte öppna, och framför allt *inte i röd zon!*

Vi får *absolut inte* ha fyrkorts högfärg vid sidan, och även om det inte är något direkt hinder, kan också en hygglig trekorts sådan, vara en black om foten.

Efter att Öst öppnat med 2♦ är det Syds tur. Det är lätt att stirra sig blind på sin sjukortsfärg och kliva in med 2♠ under mottot: *Det kan ju inte bli så dyrt.*

Bridge är emellertid inget solitärt spel utan ett *parspell!*

Om Syd efter motståndarnas spärrbud, kliver in stundom med bra kort, stundom med dåliga, är partnern utsatt för gissningslek varje gång. Om Syd istället följer det goda rådet att "*man aldrig ska spärra mot ett spärrbud*", d.v.s. när motståndarna har avgett ett *svagt bud*, ska vår sida bjuda bara när vi har bra kort, får vi en betydligt bättre grund att stå på för den fortsatta budgivningen.

Så, efter Syds pass, vad ska Väst bjuda? Västs kort tycks inte passa särskilt bra ihop med partnerns och någon egen utgång verkar inte heller finnas inom rimlighetens gräns, varför Väst bör passa.

Turen har därmed kommit till Nord, som har att välja mellan 2♥ och dubbelt. I fjärde hand brukar man rabattera något på kravet att dubbelt ska visa anpassning till alla objudna färger, eftersom man ofta dubblar med lite mindre styrka den gång man *har* längd i övriga färger. Så, istället för traditionella minst ca 17-18 hp för dubbelt följt av egen färg, brukar gränsen i fjärde hand gå vid några hp lägre, säg ca 15-16. Det är dock inget fel att med den aktuella handen bjuda 2♥ direkt.

Vad ska så Syd svara på en dubbling från partnern? Det kliar onekligen i fingrarna att bjuda högt i spader, men hon bör trots allt nöja sig med 2♠. **Varför då?**

Tänk så här: med så pass svag hand som Syds, är det troligt att Nord har en överstark hand. Om så är fallet finns dels ingen garanti för anpassning till alla objudna färger, dels kommer Nord då *att bjuda en gång till*, varmed Syd får chans att bjuda om spadern och på så sätt få visa en *svag hand med lång färg*.

Efter Syds 2♠ återkommer Nord med 3♥ och visar därmed en starkare hand (än ett direkt 2♥ på 2♦) med minst fem hjärter. Syd är inte överhövan glad för utvecklingen; Nord-Syds kort passar illa samman. Det vore dock fel av Syd att passa på 3H; hennes hand är helt värdelös i ett hjärterkontrakt men genererar åtminstone tre-fyra stick med spader som trumf. Syd bjuder därför om sin spaderfärg och Nord inser att det är klokast att snarast ta sin Mats ur skolan.

Lägg märke till Syds försiktighet, att varken kliva in eller att "hoppa iväg" på Nord's dubbling. Det gör att Nord nu kan uppfatta situationen rätt och passa på 3♠. Med ett bättre stöd hade det varit ok för Nord att höja till utgång.

Kommentarer till spelet

Eftersom Väst knappast är intresserad av några stölder (hon tror sig om att ha två naturliga trumfstick bakom spelförarens långfärg), väljer hon att starta med klöver ess från sin sekvens.

Hur ska Öst förhålla sig till klöverutspelet? I förra veckans kommentarer konstaterade vi att partnern till utspelaren (kallas på bridgespråk för *övrigt påspelshanden*) ska markera positivt från två hackor, endast om bordet har:

- tre eller fler kort i färgen, eller
- dubbelton i färgen och påspelshanden kan stjäla över bordets trumf.

Utifrån det resonemanget borde Öst markera negativt i klöver, d.v.s. sexan följt av femman. Emellertid ska Öst tänka ett steg längre. Om Syd tvingas stjäla med bordets trumfess, finns en klar chans att Västs trumf växer. Så lite som knekt-tredje i spader hos Väst kommer att växa till ett säkert trumfstick om bordets ess används till att stjäla med. Således väljer Öst att markera positivt och Väst fortsätter med kungen.

Ett riktigt vasst försvars-spel av Väst, är att nu byta fot och vända med sin singelruter. Öst tar då för esset och returnerar en ruter till Väst att stjäla med trumffyr. När Väst *först nu* fortsätter i klöver måste Syd spela oerhört försiktigt för att inte gå hela tre straff. Med aktuell sits gör Syd bäst i att stjäla med trumfess och saka sin sista klöver på en av bordets höga ruter. Väst kan stjäla, men försvaret får sedan bara för trumfkung. Totalt två klöverstick, ett ruterstick, två ruterstölder och ett naturligt trumfstick; summa sex stick för två straff.

Syd kan klara sig undan med två straff även om hon väljer att saka ett kort från bordet på tredje rondens klöver. Öst stjälar och returnerar ruter, varvid Syd *måste saka sin sista klöver* och låta Väst få stjäla med kung eller dam. Ingen vända från Väst kan sedan hota Syd i och med att hon blivit renons i klöver också på egen hand, varför kontraktet också nu går två straff.

Resultat: 3♠ S -2; Ö-V +100

Efterdiskussion

Var det fel av Nord-Syd hamna i 3♠?

Svaret på den frågan är nej. Ibland sitter det helt enkelt illa eller att korten passar dåligt samman. Inte alla kontrakt vi bjuder kommer att gå hem. När vi går straff, gäller det att försöka *gå så få straff som möjligt*. Spelarna vid övriga bord i tävlingen har sannolikt ställts inför samma problem som vi.

Spärröppningen med 2♦ gjorde livet surt för Nord-Syd – och det är ju vad spärrbud ofta gör, ställer till med förtret för motståndarna!

Bricka 12. Väst giv. Nord-Syd i zonen.

♠ 8 7		
♥ A Q		
♦ K J 7 4		
♣ Q 10 9 8 4		
♠ J		♠ K Q 10 4 3 2
♥ J 10 7 6 4		♥ 9 5 3 2
♦ 10 6 5		♦ 3 2
♣ A K 6 3		♣ 2
♠ A 9 6 5		
♥ K 8		
♦ A Q 9 8		
♣ J 7 5		

Budgivning

Väst	Nord	Öst	Syd
Pass	1 ♣	2 ♠	3 NT
Pass	pass	pass	

Kommentarer till budgivningen

Efter Västs pass öppnar Nord med 1K. I pluszon med en hygglig sexkortsfärg får Öst nu inte lämna fältet fritt för motståndarna. Många experter skulle drista sig till 3♠ just p.g.a. zonförhållandet när man har bra fördelning och med en förhandspassad partner.

Vi låter oss emellertid nöja med 2♠, ett bud som visar ungefär detsamma som om vi öppnat med budet. Given visar att spärrbud kan vara ett tveeggat svärd. Om Öst aldrig visat sin spaderfärg hade Väst normala utspel mot 3 NT blivit en hjärterhacka. Nord-Syds olyckliga hjärterkombination gör att spelföraren bara har två håll i färgen, trots att han förfogar över ess-kung-dam.

Syd har inte nio stick utan att först tvinga ut motpartens ess och kung i klöver, och med hjärterutspel ligger försvaret steget före. Tre hjärterstick och två klöverstick är tillräckligt för att straffa kontraktet.

Fördelen av att störa motståndarnas budgivning uppväger ofta nackdelarna, varför Östs 2♠ är ett tämligen självklart bud. Syd ser ingen vits med att leta alternativa kontrakt, utan bjuder ett praktiskt 3 NT. Det behövs inte mer än att partnern har spader tio, för att paret förfogar över dubbelhåll i Östs färg.

Kommentarer till spelet

Med en så anemisk hjärterfärg ser Väst ingen anledning till att frångå utspel i partnerns färg.

Så snart Väst spelat ut spader knekt och bordet blivit synligt ska Syd lägga upp en spelplan. Han konstaterar relativt snabbt att det inte finns nio snabbstick. Ett i spader, två i hjärter och fyra i ruter, blir bara sju – och de resterande måste godspelas i klöver.

Emellertid finns det en överhängande risk att Öst har en ingång vid sidan av sin spaderfärg. Det kan därför vara frestande för Syd att låta Väst vinna första stick, allra helst om Syd av budgivningen vet att Väst inte har fler spader att spela. Men, det finns andra faror som lurar genom att duka första spadern. Det tvingar Väst att byta färg och hans naturliga vända – oavsett innehav – är hjärter. Det om något är Syd alls inte intresserad av!

Syd måste därför bränna sina skepp och hoppas att Väst har båda klöverhonnörerna. Han vinner utspelet med spader ess och går genast på klövern. När det, som här, visar sig att Väst har både kung och dam i färgen är Syds dag räddad och kontraktet går hem – med ett övertrick dessutom.

Resultat: 3 NT S +1; N-S +630

Efterdiskussion

Man kan diskutera huruvida Syd ska ge upp hemgångschansen och istället försöka komma undan med så få straff som möjligt. Genom att släppa utspelet garanterar han att Östs spader inte ger full utdelning. Det är dock alls inte säkert att det spelsättet endast leder till två straff. Om Väst har *sexkorts* hjärter, alls inte otroligt, riskerar Syd att få tre straff, också den gång kontraktet hade gått hem ifall Syd tagit första stick.

Bricka 15. Syd giv. Nord-Syd i zonen.

♠ A 2
♥ Q 10 4
♦ A K Q 9 2
♣ K J 6

♠ 8 7 6
♥ 9 8 6 5
♦ 8 7
♣ Q 7 3 2

♠ 9
♥ A 7 3
♦ J 10 6 3
♣ A 9 8 5 4

♠ K Q J 10 5 4 3
♥ K J 2
♦ 5 4
♣ 10

Budgivning

Väst	Nord	Öst	Syd
			1 ♠
Pass	2 ♦	pass	4 ♠
Pass	pass	pass	

Kommentarer till budgivningen

Syds hand är på tok för stark för en spärröppning – även i röd zon. När Nord bjudit sina självklara 2♦, berättar Syd med 4♠ om en *minimal öppningshand med en färg som inte behöver hjälp från partnern*. Nord behöver således väldigt bra kort för att gå vidare.

Man bör förstås ställa sig frågan: Varför visar budet en minimal öppningshand och inte tillägg?

Med *tilläggsvärden* är det viktigt att spara budutrymme så att man hinner undersöka möjligheterna till slam utan att för den skull komma för högt. Återbudet 3♠ efter 2-över-1 är ju krav och vikt för den sortens händer. Så, när Syd tar ifrån paret detta viktiga budutrymme genom att bjuda 4♠ berättar hon om en riktigt bra långfärg, men minimum i honnörstyrka.

Nord kan räkna ut att korten sannolikt inte räcker till slam. Partnern kan knappast ha både ett ess och en kung vid sidan av sin täta spaderfärg. Skulle han ha något som:

♠ K Q J 10 5 4 3 ♥ 8 7 2 ♦ 5 ♣ A Q

är inte ens femtricksnivån säker.

Om Nord på den aktuella given trots allt skulle välja att fråga efter ess, finner hon att det saknas två och kommer då att slå till nödbromsen på femläget (och som denna gång ordnar sig).

Kommentarer till spelet

Om Väst lyssnat till budgivningen inser hon att det inte är en giv där det är rätt att slå sig till ro för att invänta försvarets stick. Det gäller att snabbast möjligt godspela försvarets eventuella stick innan träkarlens, förmodat starka, ruterfärg ger utdelning.

Bäst chans ger därför ett *aktivt* utspel och då ligger klöver, den färg i vilken Öst behöver minst att hjälpa till med, närmast till hands. Väst spelar ut ♣3 enligt 1-3-5-regeln.

Syd inser att mer än för de båda essen kan försvaret inte få, så vad är det egentligen att spela om?

Eftersom man i första utspel ska undvika att dra för ess, kan Syd lista ut att klöver ess sitter hos Öst. Det kan därför kännas naturligt att nöja sig med sexan från bordet, för att på så sätt få ett extra kast på klöver kung ifall Väst dragit för damen. Utifrån samma resonemang bör emellertid Öst fråga sig varför Syd valt att sätta i kungen om hon har två hackor på egen hand. Det verkar ologiskt och följaktligen finns en hund begraven någonstans. Öst behöver inte tänka två gånger för att inse att med den starka rutern på bordet är Syd ute efter att *locka Öst att fortsätta i klöver*, istället för att se till att försvaret inkasserar hjärter ess kvickast möjligt.

Det blir svårare för Öst ifall Väst startar med H6. Öst vinner den med esset och står nu vid vägskalet – returnera hjärter eller inkassera klöver ess först? Som så ofta annars, gäller det att inte ha för bråttom utan istället tänka igenom – och försöka dra slutsatser av – budgivningen. Syd, som lovat en minimal öppningshand men med en mycket god långfärg, måste ju trots allt ha något som påminner om en öppningshand. Utan hjärter kung blir det svårt, för att inte säga omöjligt, att få ihop till en sådan. Därmed är rätt vända från Öst i stick två klöver ess (även den gång hon skulle råka ha damen upptill esset i färgen).

Resultat: 4 ♠ +1; N-S + 450

Efterdiskussion

Hur ska man tänka för att avgöra ifall ett *aktivt* eller *passivt* utspel är att föredra?

- Om man befarar att motståndarsidan har en *stickfärg* vid sidan av trumfen, desto mer bör man föredra ett *aktivt* utspel.
- Om man istället tror att spelföraren kan få det tufft att få ihop sina stick (t.ex. för att vi ser att det sitter snett eller på annat sätt ofördelaktigt) gäller det att försöka finna det mest *passiva* utspelet, det som inte ger spelföraren något gratis.

Exempel på aktivt utspel: dra för honnörer.

Exempel på passivt utspel: utspel från hackor, trumfutspelet (när man tror sig veta att trumf ut inte är någon favör).